

Sofur Mortensen spleysar ein togenda. Lukt er til, at Christian Christiansen hevur eina glósu

leiðin framvið Duncansby-Head, norðast á skotsku strondini og víðari til Aberdeen nakað væl sunnanfyri. Sluppin var frammi í Aberdeen mánadagin kl. 12 og har løgu vit so og biðaðu eftir loði í einar tveir timar. Nú kom so loðsurin og sluppini varð vistur vegur inn í Aberdeen. Sum eitt minni um eina farna tíð kom so sluppin, Westward Ho, stimandi inn í havni í Aberdeen — so stásilig og so ronk, hon er til at siggja — inn í henda fyrri feroyingar fyrr so kenda fiskivinnubú — sum í dag er vorðin heilt broyttur til ein nútímans oljubú.

Seinast sluppin var í Aberdeen var fyrri fyra árum síðani til fiskarimessu tá. Tann ferðin var søguligari enn henda, tí tá vitjaði sluppin Aberdeen fyrri fyrstu ferð síðani seinna heimskriggj, tá sluppin var við til at skaffa bretum mat í munnum — har hon flutti

fisk úr Íslandi og Føroyum.

Sluppin fekk besta plássið í havni — heilt inni í sjálvum miðbýnum. Har stóð so føroyski sendimaðurin í Aberdeen, Sofus Poulsen og veitraði okkum vælkomn.

Lagt var at bryggju og niðurferðin var at enda komin, men hvussu gekk so umborð á túrinum niður?

Líka frá Borðini til tann kenda stakkin The Old Man of Hoy í Orknoyggjunum var einki at siggja uttan sjógvur og sjógvur. Tað kann kanska tykja einsligt at vera umborð á litlari slupp heilt einsamallur út í tí stóra Atlantshavinum.

Tað var tvørturímóti. Løturnar vóru bæði goðar og hugnaligar, tyktust alt ov stuttar.

Var bert hav at siggja, so var har onkur gesturin kortini. Ein springari spældi sær eina góða løtu beint við skipið, men tá so

onkur fór at tutla okkurt um at taka skutilin fram, var springarin bráðliga horvin.

Síðani var tað ein einsamallur svali. Hann sluppi vit tianverri ikki av við aftur á lívi. Útlúgvaður og illa fyrrikomin fylgdi hann sluppini í fleiri timar. Tá hann so ikki orkaði meira, datt hann niður á dekkið beint fyri nösina á róðursmanninum. Hann tók beinanvegin fuglin upp í hondina og vermdi hann og setti hann síðani í ein sùreplakassa at rinda møðina, morgunin eftir, tá vit hugdu til hansara, var hann deyður.

Enn nøkrum gestum møttu vit úti á opnum havi.

Tað mundi vera um middagsleið leygardagin, at róðursmaðurin rópti á teir, sum stóðu har hjá, at sjógvurin var blóðreyður í stóðum. Vit aðrir at hyggja. Jú so var, stórir partar av sjónum vóru blóðreyðir og omaná har sat fuglurin og stakk nevið niður í sjógvin.

— Hetta eru ætirúgvur og eisini krill, sum fuglurin hevur sum føði, er Knút skjóttur at svara. Knút, sum annars til júst hesa ferðina hevur riggað eitt sonevnt krilltroll til at royna, hevur goðan hug at biðja skiparan steðga fyrri at royna, men vindurin er so goður beint nú, at Knút heldur at vit eiga heldur at ásanna gamla orðtakið, at best er at sigla, meðan vindur er, og sluppin heldur so leiðina víðari, har vit koma fram við fleiri av hesum rúgvunum av havsins smæstu djór. Tað verður so høvi at royna trolíð hjá Knúti á heimleiðini.

Annars er nógv at takast við og tosa um á ferðini umborð á sluppini millum Føroyar og Aberdeen. Tá sólin kom fram, fóru menn upp á dekkið at skrava og vaska. Har stóðu so 10 mans og skravaðu og hvestu knivar — allir líka hugagóðir, tí frammi frá laytaranum kom angin av ný-

Egil Simonsen stendur og hyggur eftir Leivuri Nielsen, meðan hann botir okkurt seglið

kókaðum seyðarhøvum — seyðarhøvd, kókað í sjógvi, sjálvandi fyrri at spara feska vatnið.

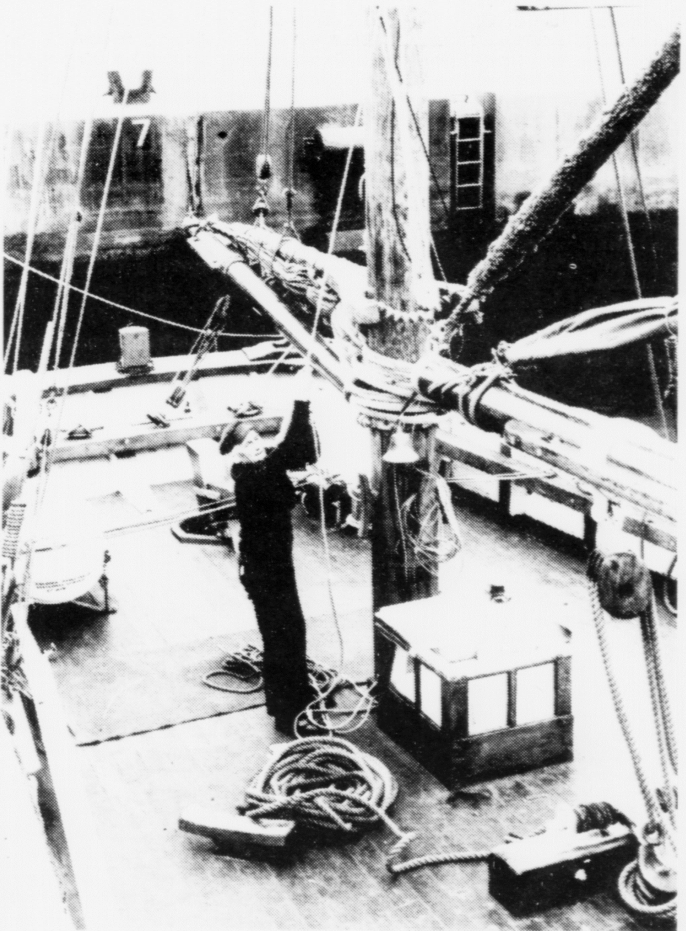
Maturin var annars frálíkur, seyðarhøvd, saltkjet og kalvi til døgurða og breyð og viðskeri til nátturða.

Var ov illfýsið at arbeiða á dekkinum so spældi onkur kort í kahúttini ella menn stóðu á dekkinum og prátaðu um eithvørt. Har stóðu teir so undir stórmastrini — fyrst tveir, síðani triggir og so fleiri

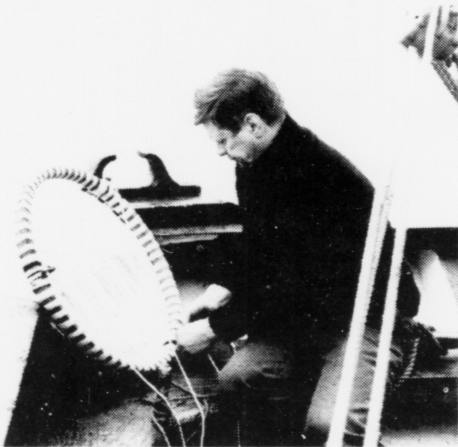
og lurtaðu og tosaðu. Hetta minti ikki sort um at siggja teir gomlu standa undir neystunum og siga frá.

Og meðan leiðin so gekk víðari hoyrdist í radiótölum tey seinastu tíðindini úr stóru verð... AT BRETAR A Falklandi høvdu tikið eina argentinska stóð við visindamonnum, at bardagarnir hildu fram í Libanon og at Tyskland og Ongland høvdu vunnið í HM í Spania.

Við sluppini til Aberdeen vóru: Debes Christiansen, Eivind Rein, Egil Simonsen, Jógvan Ki, Leivuri Nielsen, Arni Nielsen, Hjørleif Rein, Sofus Mortensen, Hjalmar Nordberg Poulsen, Kristian Christiansen, Helgi Justinussen, Poul Sverri Restorff, Tórmodur Dahl, Knút Nolsøe, Jørgen Thomsen, Sigmar Blåberg, Martin Fjallstein og Jan Müller.

Við bryggju í Aberdeen. Debes Christiansen riggar av

Knút Nolsøe riggar »krill-trolíð« til

